

[Kim Behnke]

Jeg mener heller ikke, det hænger sammen, når vi ser på den retræte, der er tale om fra den danske regerings side, efter at man ikke længe selv har formandskabet i EU, med hensyn til spørgsmålet om de atomkraftværker, der er i Østeuropa, for dér burde man gøre en indsats for at få lukket atomkraftværkerne eller i hvert fald få dem sat i stand, så de bliver sikkerhedsmæssigt forsvarlige. I stedet for bruger man kræfter på at genere belgiske, hollandske, franske og tyske atomkraftværker på baggrund af en eller anden filosofi om, at den slags bryder man sig ikke om. Det holder ikke i forhold til miljødiskussionen.

I øvrigt er det interessant, at det endnu ikke er gået op for energiministeren, at Schweiz, som er et EFTA-land, har afvist en EØS-aftale. Det står i redegørelsen, som om alle EFTA-landene nu kommer med. Jeg skulle hilse og sige, at Schweiz har frabedt sig at være med i det pæne selskab.

Til sidst vil jeg blot gentage, at det, der burde have været på dagsordenen i dag, var redegørelsen om de grønne afgifter. Det er simpelt hen en bombe under dansk erhvervsliv og dansk konkurrenceevne, hvis regeringen realiserer disse ting, og derfor må vi håbe, at det aldrig bliver til noget.

Sonja Albrink (CD):

Da mit partis ordfører, hr. Peter Duetoft, ikke kan være til stede i dag, skal jeg prøve at fremkomme med CD's synspunkter i denne debat.

Først vil jeg naturligvis takke energiministeren for den redegørelse, som er til debat i dag. Jeg skal da også glæde mig over, at energiministeren ikke er det, som jeg vil karakterisere som en slags b-miljøminister, men faktisk optræder som energiminister, for naturligvis er de miljømæssige diskussioner om energien, den rene teknologi og brugen af vore energikilder osv., vigtige – vi underkender heller ikke i CD de miljømæssige sider – men for en energiminister er andre forhold jo også væsentlige. Derfor glæder vi os i CD over, at det i redegørelsen slås fast, at langsigtet forsyningsikkerhed, dansk erhvervslivs konkurrenceevne og hensynet til beskæftigelsen og eksportmuligheder tages med i vurderingen af dansk energipolitik.

Vi tror i CD, at der kan være problemer med at nå det faste CO₂-mål til tiden; det kan godt være, at der er brug for omlægninger på forsyningsiden og for yderligere energibesparelser, men også disse omlægninger må naturligvis ske under hensyntagen til den overordnede målsætning.

I CD har vi altid ment, at det var hovedløst at tro, at man i Danmark kan føre energipolitik uden brug af kul. Derfor er vi også tilfredse med, at energiministeren i sin redegørelse ikke afviser kul som energikilde, men at ministeren understreger, at værker alene baseret på kul ikke vil være forenelige med den overordnede CO₂-målsætning. Vi må trods alt erkende, at kul er en af de energikilder, der er mest af på Jorden. I CD kunne vi godt ønske en større forskningsmæssig satsning på teknologier, der kan gøre brugen af kul renere.

Det er nok rigtigt, at det er energiforbruget i erhvervslivet, der kan danne baggrund for øgede elbesparelser i de kommende år. Det er også muligt, at erhvervslivet skal omfattes af energiafgifter, men det må kræves, at afgifterne bliver adfærdsregulerende – det vil sige, at virksomhederne ved en fornuftig planlægning og omlægning skal kunne slippe for afgifterne. De skal altså ikke indføres for at skaffe penge i statskassen, men for at tilskynde virksomhederne til at bruge energien rigtigt. Endvidere må man kræve, at energiafgifter ikke forringer konkurrenceevnen, og endelig, at pengene føres tilbage til erhvervslivet.

I den forbindelse finder vi i CD, at embedsmandsrapporten om grønne afgifter og erhvervene er et nyttigt værktøj i den videre proces.

I regeringens erhvervspolitiske redegørelse sidste år blev det også fastslået, at dansk erhvervsliv og beskæftigelsen i Danmark kan sikres ved at rette interessen mod en speciel indsats for rammevilkårene for nogle af de erhvervsgrøner, hvor vi er stærke. Det er klart, at dansk viden på energiområdet er et af disse områder. Det er derfor klogt, at erhvervslivet er inviteret til en drøftelse af eksportpotentiallet på dette område. Dermed kan vi styrke det danske samfund, og vi kan hjælpe det globale miljø.

Ikke mindst med hensyn til de alternative energikilder er der muligheder. Energikilder, der måske af naturlige grunde ikke kan få stor indflydelse i Danmark, kan have store mulig-